

gemiscĕre. uerb. intr. **FORMA** gemescere. **ETYM** gemere. **DLAT** con-, in-, intergemiscere. [**FREQ** minima 4^{indicia} 0,25^{/d.c.m.}] ¶ *ob aduersam fortunam animi dolore gemere* • *gemir de dolor anímico ante la desgracia* [**TROP** ESC+ →flere^b **SIM** →gemere^{b1}] 200 **VET** Sirach 36.27. ubi non est mulier gemescit egens. 394-404 **CLAUD** In Eutr 1.178. procerum squalore repletus carcer et exulibus Meroe campique gemescunt Aethiopum. 397-430 **CYPR GALL** Gen 727. *deus nato ... ingentia dicit regna parata suo, cuius tum clade gemescat.* 📖 **GLOSS** 2.437.19. Gemesco στείνω ἐπὶ τοῦ στενάζω.